

* Duyen-Lãng Hà Ti n Nh t

IV. C n Ph i Xác Đ nh V n Đ

1. Xác Đ nh Ch D ùng

Tr c h t xin nói qua v cách dùng ch th ng th y c a ng i VN mình.

Ng i qu c gia k c nh ng nhà ho t đ ng chính tr và ng i M n a, th ng r t h i h t trong vi c x đ ng ch nghĩa, dù là trong tr ng h p t ch ng minh chính mình (self identify). Đây là chuy n r t quan tr ng. Chúng ta th ng ch VGCS ít h c, nh ng th c ra chúng r t tinh t ng trong v n đ ùng ch . Đ ý xem. X a nay VGCS luôn luôn g i chính quy n mi n Nam là “Nhà C m Quy n Saigon”, ch không bao gi nói “Chính Ph Vi t Nam C ng Hòa”. Chúng g i “Quân Đ i Saigon” thay vì Quân L c Vi t Nam C ng Hòa. Và ngay nh ng i M đ gi n ti n trong cách trao đ i, h cũng th ng nói “The Government Troops” ch r t ít khi nói đ y đ danh x ng c a nó là “The Republic of VN Armed Forces”. Và còn r t nhi u nh th n a Cũng v y, các chánh khách, nh t là các nhà báo c a ta x a nay th ng s đ ng t i x i b t k ch nghĩa gì. S buông th i ă ti ng nói này là tính h i h t c h u c a ng i qu c gia và là s c tình c a VGCS mu n xóa đi cái căn c c nhân đ ng (identity) c a Vi t Nam C ng Hòa và c a t ng ng i dân c a đ t n c này.

Bây gi cũng không khác x a là m y, ch có ng i t n n t i h i ngo i m i đ t ra v n đ và g i nó là HHHG. VGCS và báo chí trong n c c a chúng không bao gi nói đ n m y ch đó. Bao hàm trong ý nghĩa g n nh th , chính th c b n lãnh đ o Hàn i ch kê g i xóa b h n thù, khép l i quá kh , h ng v t ng lai v.v. Nh ng ch HHHG là do c ng s n mi n B c đ ra cho nhóm ng i t g i là Thành Ph n Th 3 t i mi n Nam xài trong th i chi n tranh. B ng đi m t th i gian. M y lúc g n đây l i th y nó xu t hi n t i h i ngo i. Có m t l n h i m y năm v tr c, Võ Văn K i t sau khi đã không còn làm th t ng n a m i hô hào nhà n c c a y cũng nên đ t ra v n đ hòa h p v i nh ng ng i thu c ch đ cũ đ h có c h i góp ph n vào công vi c xây đ ng và phát tri n đ t n c. K i t ch nói hòa h p ch không nói hòa gi i, nói ng i c a ch đ cũ ch không nói quân nhân công ch VNCH. Rõ ràng là VGCS v n còn đ i cái mũ “ng y quy n” trên đ u chính ph

VHCH đã đi vào lịch sử và vấn đề trong mắt chúng ta “ngay” vào cửa của tất cả mọi người dân miền Nam. Nhưng thì làm sao mà HHHG? Ngay ở miền Nam có thua trận nhưng không thua mặt danh dự.

VGCS đã không chờ đợi và cũng không đợi ra vấn đề hòa giải với người Việt miền Nam, nhất là với đồng bào miền Bắc và người. Thay vào đó, bằng máy tuyên truyền của đồng đội VGCS chúng ta đánh trống thiêng kèn rùm beng mặt sự xáo trộn ru người như xóa bỏ hận thù, quên đi quá khứ, hãy quên đi, xóa ngăn cách v.v., rồi đồng đội chúng ta thông tin mạnh mẽ cái tình loa nói dài của CS và người người phải hòa nhập như con vịt. Điều đó cho thấy CS không hề có một chút thực tâm nào trong việc hòa giải, mà chỉ là trò bịp như mồi cớ chiêu dụ người miền Bắc vào hàng mà thôi.

Tôi đợi chờ chuyện HHHG với CS một cách điên cuồng, nhưng người chờ đợi đã tự lừa dối mình và lừa dối người khác một cách trống rỗng và lừa bịp. VGCS xem ra cũng chẳng màng mà gì, nhưng trong bóng tối chúng ta có thể nhìn thấy.

2. Xác Định Liên Hệ

Nói HHHG là nói cho sông miền. Thấy rằng nó bao gồm hai tiến trình riêng biệt sau riêng biệt. Có hai liên hệ nhân quả với nhau. Phải hòa giải trước đã rồi mới hòa hợp được. Không thể nào có hòa hợp được trong khi sự chia rẽ và bất hòa chưa dứt. Hòa giải là giải quyết sự bất hòa giữa hai hay nhiều đối tượng của bất hòa. Còn hòa hợp được giữa người là sự chung sống như bạn bè và hài hòa giữa con người với nhau. Nếu nói rằng có hòa hợp là đã có hòa giải rồi, và ngược lại, có hòa giải là tất có hòa hợp thì thật là hời hợt và thiển cận. Đành rằng hòa giải dù đến sự hòa hợp, nhưng rồi thì người hòa hợp có hòa hợp mà không hề có hòa giải, đặc biệt là trong lãnh vực chính trị. Chính phủ Liên Hiệp năm 1946 là một điển hình hòa hợp nhưng không hòa giải. Câu chuyện nói “tiểu nhân đừng nghĩ bất hòa” chèn vào trống rỗng hòa hợp này. Như trên đã nói, chỉ hòa giải có nghĩa là bắt buộc chia rẽ, xung đột. Vì vậy nếu VGCS chúng ta muốn nói chuyện hòa giải với người người quốc gia thì đó có nghĩa là chúng ta bắt buộc phải chấp nhận hiềm khích ngày trước, và chấp nhận những nguyên nhân đã xảy ra. Hiện nay chúng ta có điều gì cho thấy VGCS chúng ta nghiêm chỉnh chấp nhận làm chuyên đó.

Lịch sử Dân tộc thì lịch sử tập thể của chúng ta nay, chúng ta bao gồm sự bất hòa trong những gì các thành phần dân chúng, bất kỳ là bất hòa với chính kiến, tôn giáo hay chủng tộc. Thế kỷ phong kiến, khi đợi chờ các tập đoàn phong kiến vua hôn quân và triều đình thì dân chúng bất bình nổi lên làm loạn. Ngày nay, tình trạng

bình x y ra giữa nhà cầm quyền và dân chúng, hoặc giữa các đảng phái với nhau. Tuy nhiên không có sự bất hòa giữa người dân với người dân. Duy nhất một trở ngại hấp dẫn hơn có thể trở thành sự thất bại là có nhiều người lo ngại hiện nay đang âm thầm một tình trạng xung đột giữa các thành phần dân chúng tại miền Nam. Vấn đề này là do chính sách di dân vô tội chèn ép của đảng VGCS gây ra. Sau ngày 30-4-75, đảng phòng sự nghiệp của người miền Nam, CS ào ào đưa cán bộ, đảng viên thi thố lòng cho dân chúng miền Bắc di cư vào Nam không có một kế hoạch nào cả. Lốp di cư 75 (tên gọi miền Nam) này, cán bộ cũng như dân, như một đàn chó đói, vạ thiêu u ăn, lòi giòi lẫn lộn xông xáo nên chôn trong một thời gian ngắn đã chiếm giữ một phần lớn kinh tế của miền Nam. Sự thất bại này đã đưa đến sự bất mãn không tránh khỏi trong dân chúng tại miền Nam, và là do gây nên những hậu quả gây nên làn sóng dân oan hiện nay. VC chiếm miền Nam thực tế không phải là một cuộc giải phóng, mà là một cuộc xâm lăng hoàn toàn đúng nghĩa. Cán bộ CS vào miền Nam là những ông quan thực dân tân thời. Cái gì thích thì chiếm đoạt, kẻ cướp đàn bà con gái, mà cái thích của bọn người này thì vô cùng tàn. Đây là chính sách rút thâm đả của bọn đầu lĩnh ngoài Hàn. Sự thất bại cho thấy đảng CS chính là nguyên nhân gây ra một sự bất hòa giữa các thành phần dân chúng VN. Sự cai trị đả đả tài, đả đả đoán của đảng CS dựa trên một mô hình lý thuyết phi dân tộc là ngu dân gây ra một tranh chấp, một thất bại mà cả của đảng t n c, đưa quốc gia đến tình trạng lạc hậu, thoái hóa, bất công và một phần do những hiện nay. Như thế thất bại cho đúng vấn đề HHHG là phải nói hòa giải giữa nhân dân VN và đảng CSVN với kho tàng gần 3 triệu đảng viên, chứ tuy nhiên không phải giữa người dân với nhau. Thất bại là sai lầm nếu nói hòa giải giữa dân tộc theo ý nghĩa là hòa giải giữa các thành phần dân chúng bị CS cai trị. Những thành phần dân tộc này giữa họ với nhau không hề làm gì có chuyện bất hòa để phải kêu gọi hòa giải. Do đó, thất bại của vấn đề Hòa Giải Dân Tộc là không hợp lý. Chứ Dân Tộc đi theo sau nhóm t HHHG là không cần thiết.

Đành rằng công nhân phải có sự hòa giải giữa các thành phần dân tộc thì công việc xây dựng và phát triển đất nước mới thành công được. Vấn đề HHHG thực sự cần thiết, nhưng ai là người có trách nhiệm phải đưa ra vấn đề HHHG? Hiện nay CS là một đảng cầm quyền và đảng bá quyền nên việc HHHG phải do đảng CS đưa ra mới đúng. Việc nói trên đã nói, đảng CS là nguyên nhân gây ra những sự bất hòa trong dân chúng, nên đảng CS mới có thể nói là người có bổn phận xin hòa giải và xin lỗi với toàn dân. Người dân bắt buộc xin hòa giải với chính quyền đang cai trị mình là một điều vô lý. Họ có làm gì sai quấy hay xúc phạm đến nhà cầm quyền đâu mà phải cầu hòa và xin tha thứ. Nếu đảng CS muốn hòa giải thực sự thì điều kiện cần thiết là họ phải thành tâm. Không thể vạ nói quên đi quá khứ vạ ban hành Nghị Quyết 36. Đó là lòng manh bạc bịp. VGCS cũng không được

gi i t Nghĩa Trang Quân Đ i Biên Hòa và giao cho vài ba t nhân mu n làm gì thì làm. Làm nh th cũng ch là b p b m. Nghĩa Trang này v a là tài s n qu c gia, v a là di tích l ch s . Nó ph i đ c tôn tr ng. N u VGCS th c tâm mu n hòa gi i v i nh ng ng i đã c m súng ch ng l i mình, thì chúng ph i gi nguyên tr ng Nghĩa Trang này, và b o qu n cho t t , ho c giao l i cho các đoàn th , t ch c c u quân nhân QLVNCH đ t ra thi n chí. VGCS v a hô hào xoá b thù h n, v a đ c xúi chách ph Mã Lai và Indonesia phá b đài k ni m v t biên. Đây rõ ràng là gây thêm thù h n. Đ ng CS ph i ý th c rõ đ u đó. Kh ng đ nh là n u không có thành tâm hòa gi i, cho dù có đ t đ c m t hình th c hòa h p nào đó, k t qu cũng ch là đám b t xà phòng trong không khí.

3. Xác Đ nh Chính Minh

M y ch HHHG xu t hi n t i mi n Nam v i nhóm ng i t x ng là thành ph n th 3 khi cu c chi n t i giai đoạn quy t li t. Cũng vì nghe m y ch này êm tai quá nên Chính Quy n Hoa K , đ rút lui mà không b m t th di n, đã thúc đ y Chính Ph VNCH ch p nh n m t chính ph 3 thành ph n g m VNCH, VC (M t Tr n Gi i Phóng) và thành ph n th 3. Cũng vì ham HHHG quá nên Đ ng Văn Minh nh t quy t ph i làm t ng th ng đ đ u hàng VGCS. Các bên lâm chi n t i VN h p Hòa Đàm t i Ba Lê đ gi i quy t chi n tranh là kh i đ u m t ti n trình hòa gi i. Ba năm tr i h p bàn là th i gian đ ng i ta ng i cãi nhau, ph n l n đ u là nh ng chuy n t m phào, trong khi ngoài chi n tr ng súng v n n , ng i v n ch t. Y u t quy t đ nh hòa đàm không n m trên bàn h i ngh , mà n m ngoài chi n tr ng t i VN và trên các đ ng ph c a n c M . S th cho th y trong chính tr , s hòa gi i không đem đ n t h o tâm, t lòng tr c n hay nhân đ o c a con ng i, và cũng không phát xu t t s t t c a b t c ai, mà ch là chuy n m c c , đ i chác theo nguyên lý m nh đ c y u thua. Kh l y con ng i và ch t chóc là cái giá đ b n ng i đ c đ c quy n s ng và quy n th h ng trao đ i v i nhau.

Hi n nay, các nhà chính tr , các đ ng phái h i ngoai mu n HHHG v i VGCS đ tr v xây đ ng đ t n c. Lý t ng đ y. Nh ng h có cái gì đ tr giá v i VGCS? Lòng yêu n c ch ng? Đ i vói VGCS ch là th đ b . Tình đ ng bào ch ng? Đó là th hàng xa x . Hay m n oai hùm c a ng i M ? Cũng không ph i là cái gì quý báu. Th t s thì món đ này VGCS càng không thi u. S ng h c a qu n chúng cũng không. Ti n b c thì k nh tay tr ng. Rõ ràng là các đ ng phái chính tr đ đây ch ng có cái gì làm giá đ mà th ng l ng hòa gi i v i CS. Mu n ép l i không có l c. Kêu g i suông, VGCS nghe sao?

Các lãnh t chính tr c a chúng ta ngày tr c đã không tiên đoán ra r ng vũ khí ch ng c ng h u hi u nh t là đ ng ti n và s đoàn k t trong c ng đ ng ch không ph i kh u súng. Ba m i năm v tr c, t p th ng i Vi t t n n đ u tiên có đ c hai l i th . Th nh t đa s h là thành ph n u tú nh t c a đ t n c. Th hai, đ ng bào r t đoàn k t, khí th cao, nhi t huy t có th a. T p th này ch thi u m t lãnh t th c tâm yêu n c, m u l c và có vi n ki n. Vào lúc đó ch có ông Hoàng C Minh đ ng lên ph t ng n c lãnh đ o. Nh ng thay vì lãnh đ o, s b t tài, thi n c n và đ c đoán c a ông đã làm thui ch t đi nh ng m m non có năng khi u v sau. Thay vì khoa chiêng đánh tr ng t ch c kháng chi n b p, ông ta nên qui t đ ng bào, đ ra m t ch ng trình khuy n h c qui mô trong c ng đ ng v a đ ào t o nhân tài cho t ng lai, v a hun đúc lòng yêu n c cho các th h sau này. Thay vì thu ti n l p chi n khu ma, ông c n đ ra k ho ch đóng góp đ m i trung tâm t n n xây c t l y m t ngôi đình làng làm n i sinh ho t chung cho c ng đ ng đ t o tinh th n đoàn k t. Khi ng i M còn đang b choáng váng vì cu c th t tr n, h r t quan tâm đ n v n đ t n n và s n sàng giúp đ chúng ta. Thay vì xua lũ âm binh đông ti n, ông ph i nghĩ đ n vi c v n đ ng thúc đ y Qu c H i M ban hành lu t c m ng i t n n du l ch và g i ti n v VN, phát đ ng m t cu c embargo và boycott n i b trong c ng đ ng đ i v i VGCS khi chúng b t đ u thi hành chính sách m c a. N u ch n đ c 5 t dollars ti n vi n tr không b i hoàn c a ng i t n n đ vào VN hàng năm (ch a k s ti n kh ng l không đ m đ c ng i t n m đem v xài khi v du l ch), và n u làm đ c cho hàng t b c hàng xu t kh u c a VGCS ph i đ đi, thì ai xin HHHG v i ai s bi t. Làm đ c nh th thì tr c h t cán b CS n m vùng s không th ngóc đ u lên n i đ qu y phá. Th hai, cái th HHHG s đ i chi u, nghĩa là VGCS c u đ c hòa gi i v i ng i t n n h n là ng i t n n ph i xin hòa gi i v i VGCS. Th c t tr c m t cho th y chính quy n t i l c đ a ph i ve vãn l y lòng ng i T u t x , mà không có chuy n ng i Trung Hoa t i h i ngo i ph i q y l y b n lãnh đ o Trung Nam H i. Lý do m t ph n là vì c ng đ ng ng i Trung Hoa có nhi u ti n b c. Đ c bi t là các c ng đ ng này g n bó v i nhau và đoàn k t h n ta r t nhi u. Cái chúng ta còn có th làm đ c lúc này là nh ng ng i c ng quy t ch ng c ng, còn ai hay ng i đó ng i l i v i nhau thành m t t p th có t ch c và có lãnh đ o, cùng chung chí h ng và cùng chung hành đ ng. N u không làm đ c nh th thì l ch s ngày 30-4-1975 s l i tái di n là đ u có th tiên đoán tr c đ c.

4. Cu i Cùng: Xác Đ nh Ph ng H ng

Có l các nhà đ u tranh cho dân ch t i VN và các đ ng phái chính tr ng i Vi t nên h c h i ng i M cách h gi i quy t cu c n i chi n (Civil War) c a n c M đ mà tìm ra ph ng th c áp đ ng trong v n đ b t c hi n nay c a đ t

n

Từ đầu thập niên 1850, chính trường của Mỹ luôn luôn cãi nhau ì xèo về việc các tiểu bang miền Nam bành trướng chiếm nô lệ vào các vùng đất sơ khai của Liên Bang. Sự tranh cãi cuối cùng đã dẫn đến việc ly khai của 7 tiểu bang miền Nam trước khi ông Abraham Lincoln của đảng Cộng Hòa nắm chức Tổng Thống ngày 4-3-1861. Cuộc chiến chiến hay còn gọi là chiến tranh Nam/ Bắc bắt đầu sau đó và kéo dài đúng 4 năm, từ tháng 9-1861 đến tháng 9-1865 khi đội trưởng Robert Edward Lee của miền Nam chịu đầu hàng. Cuộc chiến đổ máu nhất này của nước Mỹ làm thiệt mạng 620.000 binh sĩ, chưa kể thiệt hại về phía thường dân.

Có những nét giống nhau rất đáng biết trong cuộc Nội Chiến Mỹ và chiến tranh VN như: cả hai đều là cuộc đấu giữa hai miền Nam và Bắc của đất nước. Cả hai đều đánh nhau vì một nguyên nhân là t

Độc lập. Một bên gây độc lập. Một bên chống độc lập đó. Độc lập trong cuộc Nội Chiến Mỹ là chế độ nô lệ. Còn độc lập trong chiến tranh VN là chế độ CS. Tôi không chế độ VGCS là độc lập căn cứ trên kết luận của cuốn Sách Đen nói rằng CS là một thế lực ho

Độc lập cho con người trong thế kỷ 20, và đưa vào Nghị Quyết của Quốc Hội Âu Châu lên án chế độ nghĩa CS là độc lập chế độ nhân loại. Cũng có một điểm rất giống nhau về hình thức, những lợi ích hoàn toàn khác nhau về mục đích. Cuộc chiến Nam-Bắc Mỹ thực sự là một cuộc chiến nội chiến. Người dân Mỹ giữa hai miền Nam-Bắc x

Độc lập vũ lực để giải quyết vấn đề của đất nước. Trong khi đó VN, bên VGCS thi hành một cuộc chiến

Độc lập nhân. Nói rõ hơn là VGCS theo chế độ của Đ

Tam Quốc T

CS gây chiến nhằm tiêu diệt người Quốc Gia để thôn tính lãnh thổ cho đế quốc Liên Xô. Còn về điểm khác biệt giữa hai cuộc chiến, như chúng ta thấy, đó chính là hệ quả của ra đời của cuộc chiến tranh. Cuộc Nội Chiến của nước Mỹ cuối cùng đã đem lại liên tiếp 3 Tu Chính quan trọng cho Hiến Pháp của Hoa Kỳ. Thứ nhất là Tu Chính 13 bãi bỏ chế độ nô lệ trong cả nước. Thứ hai, Tu Chính 14 công nhận quyền bình đẳng trước pháp luật của tất cả mọi công dân. Và thứ ba, Tu Chính 15 bãi bỏ việc hạn chế đầu phiếu theo sắc tộc. Nói khác đi là xác lập quyền đầu phiếu cho mọi công dân không phân biệt màu da. Sau cuộc chiến, trên bình diện pháp lý, mọi công dân Mỹ không phân biệt đen, trắng, đều được chung hưởng tự do dân chủ và quyền bình đẳng trước pháp luật. Đây là những nguyên pháp lý vững chắc cho việc phát triển một nước Mỹ giàu mạnh và văn minh như chúng ta thấy ngày nay. Chế độ nô lệ bị coi là một độc lập vì nó xúc phạm nhân quyền con người. Cuộc Nội Chiến Hoa Kỳ là một cuộc chiến tranh chống độc lập và đã thắng lợi. Kết luận về cuộc Nội Chiến của nước Mỹ, TT Abraham Lincoln nói: *Civil War brought to America a new birth of freedom* (cuộc chiến nội chiến đã

khai sanh ra m t n n t do m i cho n c M).

Cu c chi n tranh VN di n ra nh th nào tôi xin kh i trình b y ở đây. Còn nh nh ng h u qu c a chi n tranh VN thì xin không nói nhi u, ch c n thu tóm trong m y ch thôi là đ : tù đ y, hoàn toàn đ nát, và không ph i là thi u ch t chóc. Tôi mu n nh n m nh đ n nh ng s s p đ v m t tâm lý và tình c m con ng i, v truy n th ng l giáo và văn hóa dân t c, v n n giáo đ c gia đình và phong t c t p quán xã h i. Ai không tin xin c v (hay đ n) ở VN m t ít ngày thôi là s th y.

Nh ng nét đ p quê h ng này đã m t đi và ch c ch n không bao gi có th tìm l i đ c n a. Ch có n n kinh t xem ra có ph n ph c h i l i đ c chút ít, nh ng l i gây ra kho ng cách gi u nghèo quá chênh l nh t o nên tình tr ng b t n xã h i th ng tr c, nh h ng không ít đ n vi c phát tri n đ t n c và h nh phúc c a ng i dân. Th đ c m t trích đo n ng n mô t v tình hình kinh t t i VN hi n nay c a Ti n sĩ Tr n Minh Hoàng đ bi t: “Không thoát kh i qui lu t, n n kinh t c a Vi t Nam v i nh ng bi n đ ng nhanh chóng và đ n đ p th i gian g n đây, ch trong vòng 1 tháng, nh t là sau t t M u Tý. T vi c giá c tăng cao đ t bi n, v i m c giá tiêu dùng sinh ho t c a ch bú a, th t cá rau c i ... tăng trung bình là 50% ; giá b t đ ng s n nhà đ t tăng g p 3 l n (có n i lên đ n 7.000 USD/m2 sàn s d ng), giá vàng lên cao trên 18 tri u 200 ngàn/ l ng. Lãi su t cho vay trên th tr ng liên ngân hàng lên đ n m c chóng m t t h n 10% năm đã lên đ n trên 40% năm”(Ts Tr n Minh Hoàng: 2008 kh ng ho ng kinh t và kh ng ho ng chính tr ở Vi t Nam). V i m c phát tri n kinh t trung bình 8.5%, trong khi m i th trên th tr ng tăng t 10% đ n 50%, th h i kinh t VN là cái gì, đi lên hay đi xu ng? Trong tình tr ng đó, các đ ng viên, các ch xí nghi p s n xu t, các nhà buôn, các ng i cung c p d ch v đâu có thi t h i gì. T t c h u qu đ u đ lên đ u ng i tiêu th .

Đ ng ti n t h u bao ng i nghèo v n ào ào ch y vào túi nh ng ng i gi u có. S chênh l ch gi u nghèo càng ngày càng kéo dài thêm ra. Theo th ng kê c a Ch ng Tr n Ph t Tri n Liên Hi p Qu c ngày 27-8-2007 thì 20% dân s các gia đình gi u có đ c h ng 40% các phúc l i xã h i, trong khi 20% ng i nghèo nh t ch nh n đ c 7%. M t báo cáo khác cho bi t 20% ng i gi u có nh t h ng 47% các kho n tr c p, trong lúc đó ch có 2% nh ng ng i cùng kh nh n đ c. Thêm vào đó 20% nh ng ng i gi u có nh t so v i 15% nh ng ng i nghèo khó nh t đ c h ng các tr giúp s c kh e. Báo The Economist th ng kê l i t c đ u ng i VN là 555 USD năm 2007. Con s này n u là đáng tin t ng thì cũng nên hi u cho đúng v i th c t c a tình hình VN. Gi i gi u có c tính là kho ng t 3 – 5% v i l i t c hàng ch c tri u USD, trong khi 95% ng i nghèo ch

kiếm được trung bình 1 dollar/ngày. Tóm lại mức sống rất ít người giàu thì cũng giàu, còn lại đời đa số nghèo thì cũng nghèo. Mức thu nhập bình quân VN thấp hơn Mỹ, anh ta làm một cuộc khảo sát buổi tối khá sâu rộng trên khắp ba miền VN bằng một thí nghiệm đã đưa ra một kết luận như sau: có đến 75% dân chúng VN thì nghèo đến nghèo một rổ gạo (tức cùng cực). Trên 20% thì đói ăn đến khá giàu (có chút dư thừa). Khoảng 3% còn lại giàu đời đa số đến nghèo, thân nhân cũng giàu, và những thành phần bóc lột làm ăn với cán bộ là thành phần giàu có, thì triệu phú đến tỷ phú dollar. Số mức thu nhập bình quân xã hội này những người tính toán cũng không thể chịu được nữa. Những vĩ nhân kinh tế VN chưa có đi lên và bay lên theo những bước tiến của một nhóm nhỏ rất ít, những người đi xuống, tuy nhiên không phanh (thông) với đời đa số quần chúng. Đó là kết luận đúng nhất về tình hình phát triển kinh tế và xã hội VN.

Nhìn vào các hình thức của hai cuộc chiến tranh cách nhau đúng một thế kỷ tại Hoa Kỳ trước kia và tại VN gần đây, luận theo đạo lý đồng phương thì chỉ khi cái thiện tiêu diệt được cái ác, thành số một thì mới được và tiếp tục lại mới tiến bộ sáng. Ngược lại, khi cái thiện bị cái ác tiêu diệt, số đông sẽ lan tràn. Cuộc Chiến Chiếm Hoa Kỳ cho chúng ta một kết luận là để xây dựng và phát triển một đất nước, đi đầu tiên quyết là phải tiêu diệt sạch mầm mống của tất cả các phần tử con người trên đất nước đó. Kinh nghiệm của nước Mỹ phải là đi đầu xác định ưu tiên hàng đầu của nhân dân VN muốn nói đến vấn đề HHHG hay chung sống đa đảng với CS trên đất nước mình.

Kết Luận

Đã nói đến chuyện hòa giải thế giới là phải nhìn nhận rằng cuộc xung đột vẫn còn tồn tại. Nếu quan niệm rằng cuộc chiến VN chưa kết thúc, mà mới chỉ chậm trễ một giai đoạn thì vấn đề đặt ra cho chúng ta là phải làm thế nào để kết thúc nó. Tiêu diệt hoàn toàn tất cả các xóa bỏ hẳn chữ nghĩa CS, hay hòa giải và hòa hợp với nó để cùng tồn tại? Trước đây với vấn đề của nước Mỹ, một trăm năm trước, nếu hai miền Nam Bắc Hoa Kỳ thừa hiệp định cho chế độ nô lệ tồn tại thì thế giới nước Mỹ có còn được là nước Mỹ ngày nay không? Chúng ta không thể hình dung ra được cái nó không xảy ra, những có một điếu cho các chế độ tin được dù nó không xảy ra, là nước Mỹ sẽ là một quốc gia lạc hậu và tụt hậu nhất về mặt dân chủ và nhân quyền trên hành tinh này. Đó là điếu khi những người không thể nghi ngờ. Câu hỏi chúng tôi muốn hỏi đến quý độc giả là HHHG hay dân chủ đa đảng cùng với số có một của đảng CS với điếu điếu nhanh vụ tất cả các nó có phải là phương thức tốt nhất để giải quyết vấn đề của đất nước không?

Vnđ HÒA-H P và HÒA-GI I (4)

Tác Giả: Bai An Tran

Chúa Nhật, 28 Tháng 9 Năm 2008 14:36

Tháng 4 năm 2008

Duyên-Lãng Hà Ti n Nh t